16/01/2024

Γέροντας Φιλοθεος Ζερβάκος – Το προορατικό χάρισμα και πώς εκδηλωνόταν το ξεχείλισμα της αγάπης του για λυπηρά γεγονότα

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

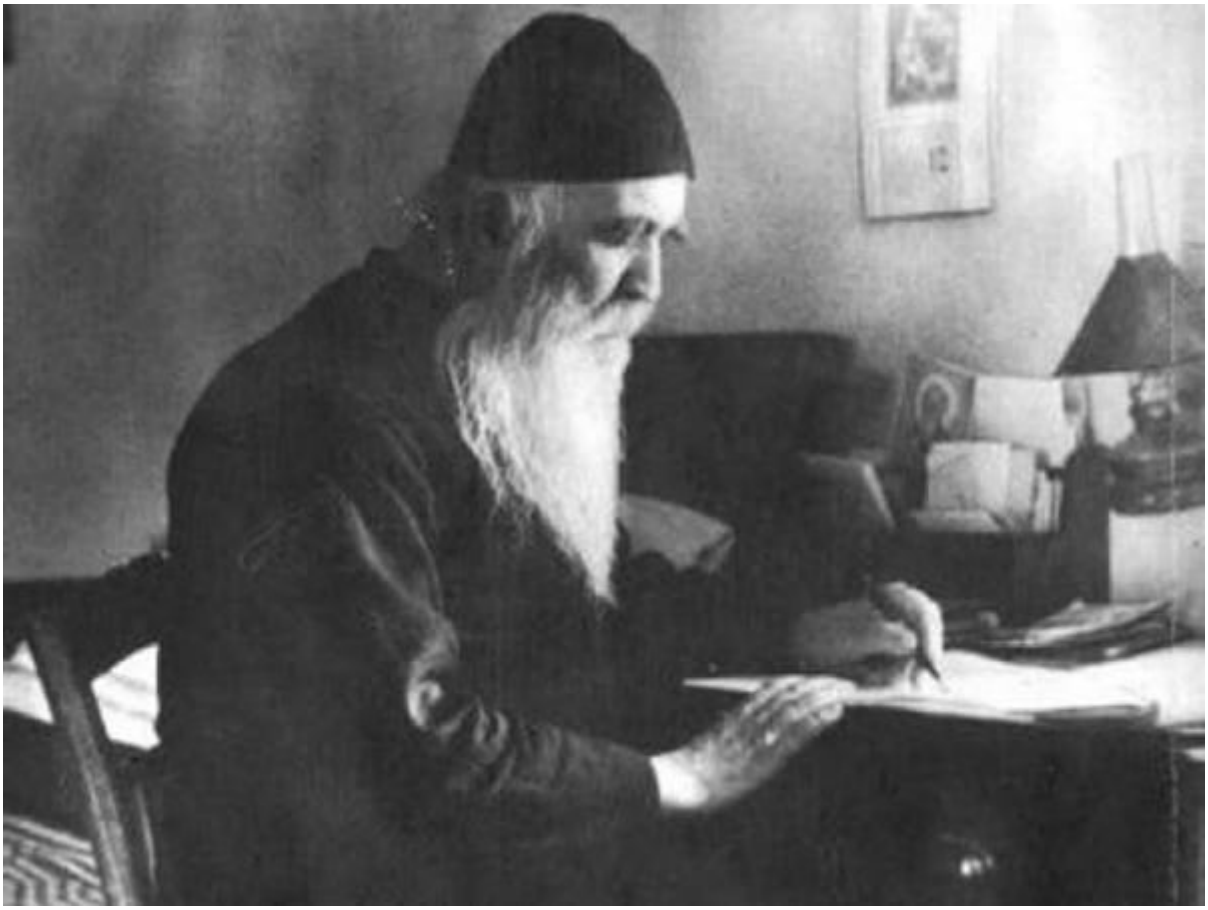

Γέροντας Φιλοθεος Ζερβάκος – Το προορατικό χάρισμα και πώς εκδηλωνόταν το ξεχείλισμα της αγάπης του για λυπηρά γεγονότα

- Γράφουν οι Μοναχές της Ιεράς Μονής Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Πάρου για τον Πνευματικό τους πατέρα π. Φιλόθεο Ζερβάκο (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Ποτέ δεν εξεδήλωνε την πατρικήν του στοργήν εξωτερικώς. Εκείνο που με την χάριν του Αγίου Πνεύματος είχε επιτύχει εις το απόλυτον, ήτο, να μας εμφυτεύση τον σεβασμόν προς το σεπτόν του πρόσωπον, παρ’ όλον το αυστηρόν της ευγενικής παρουσίας του.

Τώρα που μας λείπει ο ζων κυματοθραύστης της παρουσίας του τρέχομεν εις τον τάφον του και εκεί του λέμε ό,τι έχομεν και νοιώθουμε διά τον Πνευματικόν μας Πατέρα και Οδηγόν. Η παρουσία του είναι καταφανής εις όλον τον χώρον της Ιεράς Μονής του. Παντού βλέπομε το αρμονικόν σύνολον της παρουσίας του.

Εις τον Ναόν να προσεύχεται, εις την αυλήν με το μπαστουνάκι εις το χέρι, εις τα κελλιά και τα εργαστήρια να τα αγιάζη με τον αγιασμόν που έκανε κάθε πρώτη του μηνός, εις το περιβόλι να κάνη τον περίπατό του και αλλαχού.

Εις πολλάς αδελφάς είχεν ειπεί όσα είχον ετοιμάσει να εξομολογηθούν και τας υπενθύμιζε όσας αμαρτίας ελησμόνησαν να σημειώσουν διά εξομολόγησιν και μάλιστα λεπτομερώς…

Το ξεχείλισμα της αγάπης του δι’ όλα τα πνευματικά του τέκνα, δι’ όλους τους Ορθοδόξους Χριστιανούς, και πέραν τούτου δι’ όλους τους ανθρώπους εξεδηλώνετο εις τας ενεργείας του.

Οσάκις επληροφορείτο λυπηρά γεγονότα ή από την ατομικήν ζωήν πνευματικών του τέκνων ή περισσότερον εξ όσων συνέβαινον εντός και εκτός του ελλαδικού χώρου, ως ήσαν σεισμοί, μάχαι, επιδρομαί βαρβάρων, βεβήλωσις ιερών τόπων κ.λπ.

Τότε, ω τότε! εξήρχετο της Ωραίας Πύλης, εγονάτιζε εμπρός εις τον Δεσπότην Χριστόν και ανεγίνωσκε με πόνον ψυχής διαφόρους ευχάς δι᾽ εκάστην περίπτωσιν.

Το γηρασμένον σώμα του εταράσσετο από τους λυγμούς και η βροντερή φωνή του διεκόπτετο από το κλάμα και τους ποταμούς των δακρύων που μετεβάλλοντο οι οφθαλμοί του.

Ήτο μία θαυμασία εικών ο ιερός Ναός κατά την ώραν εκείνην. Ο ευλογημένος ποιμήν με όλον το λογικόν του ποίμνιον γονατιστοί, προσηύχοντο έμπροσθεν του Μεγάλου Ποιμένος Δεσπότου Χριστού και παρεκάλουν διά την ειρήνην και την σωτηρίαν του κόσμου…

Ένα είναι βέβαιον και αναμφισβήτητον. Ο π. Φιλόθεος, ο Πνευματικός Πατήρ χιλιάδων ψυχών, έζη εν εικοστώ αιώνι και εμιμείτο κατά πάντα τους Μεγάλους και Αγίους Πατέρας και Καθηγητάς της Ερήμου εις την ατομικήν του ζωήν.

Ο πόθος του ήτο η έρημος. Το θέλημα του Θεού τον ήθελε να ζήση πιο κοντά εις τους ανθρώπους διά να τους βοηθήση. Ο τέλειος μοναχός υπέταξε το θέλημά του εις το θέλημα του Ουρανίου Πατρός. Με μίαν διευκρίνισιν, εις την ατομικήν του ζωήν έμενε πάντοτε ο τέλειος μοναχός, ο εν Ιερομονάχοις ελάχιστος, όπως έλεγε και έγραφε, Αρχιμανδρ. Φιλόθεος Ζερβάκος.

Απόσπασμα από το βιβλίο, «Γέρων Φιλόθεος Ζερβάκος, (Ο ουρανοδρόμος οδοιπόρος) 1884-1980», τόμος α’, των εκδόσεων Ορθόδοξος Κυψέλη.

Πηγή: pemptousia.gr